

РЕШЕНИЕ

№ 2279

гр. София, 07.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 07.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Галин Несторов

Веселина Женаварова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора НИКОВА, като разгледа дело номер **10052** по описа за **2013** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на кмета на Столична община – район „С.“ чрез проц. представител юриск. В. Д., срещу решение от 12.07.2013 г. на СРС по нахд № 1939/2012 г. по описа на съда, 108 състав, с което е отменено наказателно постановление № 560/10.08.2012 г., издадено от кмета на Столична община – район „С.“, с което за нарушение на 44, ал. 1, във вр. с чл. 28, ал. 1, т. 7 от Наредба за организация на движението на територията на Столична Община и на основание чл. 53 от ЗАНН, на П. П. Г. от [населено място] е наложено наказание глоба в размер на 50 /петдесет/ лева.

Претендира се незаконосъобразност на оспореното решение. Твърдят се нарушения на процесуалния и материалния закон. Моли се касационната инстанция да отмени решението на СРС като вместо него постанови друго, с което да потвърди обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание, касаторът, редовно уведомен, се представлява като се поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба, представляван от дъщеря си И. Г., изразява становище за неоснователност на жалбата.

СГП взема становище за основателност на касационната жалба.

АССГ, в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидността и допустимостта на процесното решение АССГ приема, че решението е валидно и допустимо.

В касационната жалба се навеждат възражения за допуснати от РС съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон, основание за отмяна на обжалвания акт. Същите се изразявали в неправилното тълкуване на закона и по-специално на законосъобразността на нарушената Наредба на общината.

Въззивният съд е събрал относими, допустими и необходими за установяване на фактическата обстановка по делото доказателства, въз основа на които обаче е приел за установени фактите, изложени в наказателното постановление. Тези извод не се споделят от касационната инстанция. Разпитаният актосъставител не е присъствал при установяването на нарушението и не дава никаква информация за фактите, относими по случая.

Касационната инстанция не споделя възраженията в касационната жалба, отнасящи се до установената „нищожност” на Наредба за организация на движението на територията на Столична Община. Такива правомощия въззивният съд не притежава и косвен контрол за незаконосъобразност на посочената наредба е невъзможен в това производство. Съдът може да установи единствено противоречие между конкретна норма на съответния акт с норма на акт от по-висока степен, което в случая не е направено. Няма данни конкретната нарушена норма от Наредбата за организация на движението на територията на Столична Община да е отменена към момента на извършване на деянието.

От друга страна обаче, посочената фактическа обстановка в АУАН и в НП се разминават съществено. Не става ясно за паркиране на автомобила върху какъв терен се касае и на кое именно място. Посочено е в АУАН, че се касае за „зелена система” на СО, каквото и да означава това, а не за зелени площи, по смисъла на чл. 281 ал. 1, т. 7 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община. Съгласно тази разпоредба се забранява: „движение, престой и паркиране на ППС върху тротоари, в паркове, градини, зелени площи, пешеходни подлези, детски и спортни площадки, територията на детски ясли, детски градини и училища.” Зелена система като понятие в тази разпоредба не съществува. От друга страна в НП е посочено, че самия терен, съобразно отреждането на посочено УПИ на [улица]до [жилищен адрес] бил предвиден за озеленяване. На първо място, отреждането на терена няма нищо общо с фактическото състояние на същия. От твърденията на жалбоподателя става ясно, че се касае за тротоар и то на съвсем друг адрес – а именно – [улица]срещу бл. 246. Това място като нарушение е визирано и в НП. Налице е пълна неяснота на установеното от фактическа страна, което представлява съществено

нарушение на процесуалните права и респ. ограничение на правото на защита на нарушителя, който не би могъл да узнае в какво именно е обвинен.

Всичко изложено обуславя допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, което води до отмяна на процесния акт и респ. до потвърждаване на процесния акт, макар и по различни съображения от изложените в същия.

Оспорваното решение е правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с процесуалния и материалния закон, поради което същото следва да бъде потвърдено.

Предвид горното и на основание чл. 221 ал.2 от АПК АССГ в настоящия касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.07.2013 г. на СРС по нахд № 1939/2012 г. по описа на съда, 108 състав

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....

ЧЛЕНОВЕ:1.....

2.....